

Ketten mentek (vasárnap) egy faluba, mely Jeruzsálemtől hatvan futamatnyira volt, Emmausba. Arról beszélgettek, hogy mik is történtek Jeruzsálemben, mit láttak, hallottak, közben maga Jézus csatlakozott hozzájuk. (Nem ismerték ám föl.)

Jézus megkérdezte: Miről beszélgettek, miért lógatjátok a fejeteiket? A Kleofás nevű felelt neki:

– Te nem tudsz a legfrissebb jeruzsálemi eseményekről?

– Mikről? – kérdezte Jézus.

– A názáreti Jézus esetéről. Próféta volt, tetteiben és beszédben hatalmas az Isten és az egész nép előtt. És a főpapok és a mi főembereink kiszolgáltatták, halálos ítéletre adták, meg is feszítették. Pedig mi azt reméltük, hogy ő az, aki meg fogja váltani Izráelt, ő a Küldött. De azóta három nap telt el. Ugyan néhány asszony megdöbbenett minket, hogy kora reggel a sírnál voltak, és nem találták benne a testét. Hazaszaladtak, és azt állították, hogy angyalok is voltak ott, akik azt mondták, hogy föltámadt és él. Néhány társunk oda is ment, és éppen úgy találtak mindent, amint az asszonyok mondták, de őt magát nem látták.

[...]

Jézus megkérdezte: Nem éppen ezeket kellett elszenvednie a Megváltónak (a Krisztusnak)? És Mózesről kezdve a prófétákon keresztül elmagyarázta nekik az Írásokat, amik rá vonatkoztak.

Emmauszhoz érve úgy tett, mintha tovább akarna menni, de rávették, hogy maradjon: Nézd, esteledik, késő van, Velük maradt hát. Leült velük, ettek, majd a vacsora végén vette a kenyeret, megáldotta és megtörte, odaadta nekik – mire fölismerték, hogy ki is az útitársuk, aki ebben a pillanatban el is tűnt előlük...

Ők még abban az órában visszaindultak Jeruzsálembe és lelkenedezve beszámoltak a többieknek arról, hogy találkoztak a Föltámadással.

Beszélgetésrészlet (az 1Kor4,7-hez és) az Emmauszi tanítványok történetéhez (V.I.T. segélyével):

[...]

- Mit tudok elérni önerőből?*
- Semmit.*
- Mikor jut ez eszembe?*
- Soha, jóformán.*
- Miért?*
- Mert nem gondolsz arra, hogy mindenedet kaptad.*
- S ha néha, mégis, ritkán megköszönöm?*
- Soha, jóformán.*
- Miért?*
- Mert nem gyakorolod.*
- Változtatni akarok ezen*
- Nem fog önerőből menni :)))*
- Miért?*
- Mert nem kérted. Mi is volt az első kérdésed?*
- Aha... Kérem hát...*
- Valahogy így. Jó lesz, alakulgat ...*
- Köszönöm.*
- Ez önálló gondolat lett volna? Ugye nem? Mégis: Igazán kedves volt tőled. Szívesen!*

- Jó volt veled beszélgetni, viszlát!
- Mi??
- Mit mi??
- Hová indulsz – nélkülem? Kezded előlről? Veled mennék ám szívesen ..
- Hmmm.
- Mit hmmm?
- Furcsa lesz. De igazad lehet, gyere. Nem fogsz unatkozni?
- Ééén? Soha! Nem ismersz még...
- Hová szeretnél menni?
- Kiváló a kezdet! Vigyük kenyértörésre:) a dolgot!
- ??
- Megmutatom, érdekes lesz. Biztosítalak, velem TE NEM fogsz unatkozni 😊!
- Akkor gyerünk!
- Gyerünk!

- Hm, igen furcsa. Mintha ismernélek.... Hol is találkozhattunk?

Hol is találkozhatunk Veled?

Zsombok György, Budapest, Teri-csoport